

لشکرکشی ایران به روم شرقی (605 م)

لشکرکشی ایران به روم شرقی 12 جولای سال 605 میلادی، ارتش ایران به تصمیم خسرو پرویز - شاه وقت - برای جنگ با روم شرقی از دو سمت - جنوب شرقی و جنوب غربی - به سوی قلمرو این کشور به حرکت درآمد.

لشکرکشی ایران به روم شرقی 12 جولای سال 605 میلادی، ارتش ایران به تصمیم خسرو پرویز - شاه وقت - برای جنگ با روم شرقی از دو سمت - جنوب شرقی و جنوب غربی - به سوی قلمرو این کشور به حرکت درآمد.

ستون یکم پس از بیرون راندن رومیان از سوریه و عبور از کوه‌های «تاروس» واقع در آناتولی غربی (ترکیه) تا دروازه‌های قسطنطنیه (استانبول) پیش رفت.

«تاریخ» از این لشکرکشی به عنوان «جنگ غیر ضروری» که باعث تضعیف هردو امپراتوری و بعداً از میان رفتن هر دو دولت - یکی پس از دیگری شد نام برده است.

این تجربه تاریخی سبب شده است که در قرون معاصر بسیاری از ملل از جمله ایالات متحده آمریکا در قوانین اساسی خود «جنگ غیر لازم» را منع کنند.

برخی از تاریخ نگاران غرب عملیات نظامی آمریکا در افغانستان را «جنگ غیر لازم» دانسته و گفته‌اند که راه‌های آسانتر برای از میان بردن القاعده وجود داشت که اینک عمدتاً در مناطق شمال غربی پاکستان فعالیت دارد و کمتر از یکصد عضو آن در افغانستان مانده‌اند.

این مورخان قبلاً به جورج بوش هشدار داده بودند که راه خسرو پرویز را نرود. هدف خسرو پرویز از تصرف مصر و انتقال صلیبی که مسیح بر آن مصلوب شده بود از اورشلیم به تیسفون ایجاد غرور در ایرانیان بود که این غرور آنان را خوشگذران، تن آسان و در نتیجه ترسو کرد و اعیان (فئودال‌ها) را زورگو؛ بگونه‌ای که نتوانستند در برابر سپاهی کوچکتر اما ازجان گذشته و مصمم ایستادگی کنند و هرآنچه را که در طول 13 قرن به دست آورده بودند دفعتاً از دست دادند. پس از توپ و تشرهایی که دولت واشنگتن در دسامبر 2005 و ژانویه 2006 به ایران زد و اظهارهایی را که در رابطه با فعالیت‌های هسته‌ای داد و احتمال حمله نظامی می رفت مفسران آمریکایی در مارس 2006 در مقالات خود ضمن یادآوری لشکرکشی غیرضروری سال 605 خسرو پرویز به روم شرقی، اندرز داده بودند که سیاست «کابوی بازی» که ممکن است به جنگ غیر ضروری منتهی شود کنار گذاشته شود.